

ליקוטי אמרים

וזה רמזו

רז"ל באמרם מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה והוא ליה למימר מעלה עליו הכתוב כאלו עשאה. אלא הענין כי דחילו ורחימו שבהתגלות לבו הם המתלבשים במעשה המצות להחיותם לפרחא לעילא כי הלב הוא ג"כ חומרי כשאר אברים שהם כלי המעשה אלא שהוא פנימי וחיות להם ולכן יכול להתלבש בהם להיות להם גדפין להעלותם. אך הדחילו ורחימו שבתבונות מוחו ותעלומות לבו הנ"ל גבהו דרכיהם למעלה מעלה מבחי' המעשה ואי אפשר להם להתלבש בבחי' מעשה המצות להיות להם בחי' מוחין וחיות להעלותן לפרחא לעילא אם לא שהקב"ה מצרפן ומחברן לבחי' המעשה והן נקראות בשם מחשבה טובה כי אינן דחילו ורחימו ממש בהתגלות לבו כי אם בתבונת מוחו ותעלומות

הגהה

(וכמ"ש בזהר וע"ה דתבונה
אותיות ב"ן וב"ת שהן דחילו
ורחימו ולפעמים התבונה יורדת
להיות מוחין בנוק' דועיר אנפין שהן
אותיות התורה והמצות והמשכיל
יבין):

לבו כנ"ל* אך צירוף זה
מצרף הקב"ה כדי להעלות
מעשה המצות ועסק
התורה הנעשים על ידי
מחשבה טובה הנ"ל עד
עולם הבריאה מקום עליית

התורה והמצות הנעשים ע"י דחילו ורחימו שכליים אשר
בהתגלו' לבו ממש אבל בלא"ה נמי עולים לעולם היציר'
ע"י דחילו ורחימו טבעיים המסותרים בלב כל ישראל
בתולדותם כמ"ש לקמן באריכות: